

води въ лѣкувание-то си — и като гледалъ йоще че тогавашни-тѣ лѣкари сж били съ разнообразни егядове — като единъ пушалъ кржвъ, другъ давалъ усилователни срѣдства, Ханеманъ се принудилъ най сетнѣ да зарѣжи лѣкарско-то искусство и да се ограничи въ литературни работи, особно съ прѣвождане отъ чужди язици. Така напримѣръ той прѣработи книгата на Куллена, *наука за лѣчителни-тѣ срѣдства*, и е намерилъ въ нея подробности върху кенкина-та (*china*) — лѣкъ за кого-то се приказва да прави чудеса въ лѣкувание-то на *периодическа-та трѣска* (*febris intermitens*). Тѣй като никакви изяснения не бѣхж подадени върху нейно-то дѣйствиe, Ханеманъ се рѣши самъ да направи опитъ. Той употребилъ отъ лѣка-тѣ и намѣрилъ, за свое удивление, че въ него сж се произвели такива дѣйствиа кои-то се срѣщатъ обикновенно като знакове на *периодическата трѣска*. Това му било чудно, че единъ лѣкъ, кой-то е опрѣдѣленъ да лѣчи една извѣстна болѣсть, самъ произвежда тая болѣсть у здравъ чловѣкъ. Това наблюденіе го повело да направи по нататѣшни опити и съ други лѣкарства кои-то се считатъ като енесифически или лѣчителни за една извѣстна болѣсть. Той схникасалъ че подобни лѣкарства, произвеждатъ у здрави хора такива болки противъ кои-то тѣ се употребляватъ у болнитѣ чловѣци. Така сѣра-та отъ давно се е употребявала противъ кожни-тѣ болѣсти, но сѣра-та произвежда струпи и други подобни кожни